

1919 1920

Dobroslav Krejčí
SÚS

1929

František Weyr
SÚS

Jan Auerhan
SÚS

1939

1945

František Fajfr
SÚS

1961

1967

1969

Pavol Majling
ÚÚSKS, ÚKLKS

Jan Kazimour
SSÚ, FSÚ

Jiří Antoš
ČSÚ

1981

1987

1990

1993

Vladimír Mička
FSÚ

Ladislav Říha
ČSÚ

Ivan Šujan
FSÚ

Eduard Souček
ČSÚ

1999

2003

2010

Edvard Outrata
ČSÚ

Marie Bohatá
ČSÚ

Jan Fischer
ČSÚ

Iva Řitschelová
ČSÚ

SÚS 1919–1920

prof. dr. DOBROSLAV KREJČÍ

Po studiích na gymnáziu v Pelhřimově a v Hradci Králové absolvoval právnickou fakultu české univerzity v Praze a roku 1891 získal titul doktora práv. V letech 1892–1897 byl advokátní koncipient. Na počátku roku 1898 nastoupil do nově zřízeného Zemského statistického úřadu království Českého. V roce 1905 převzal jako náměstek přednosty vedení Zemského statistického úřadu království Českého. Jako vedoucí kanceláře se měl stát přednostou, stal se však pouze zástupcem přednosty (který ovšem neexistoval). Bylo to kvůli požadavku „německých“ okresů, aby přednosta kanceláře byl německé národnosti. Místo přednosty zůstalo z politických důvodů až do vzniku samostatného československého Státního

úřadu statistického neobsaženo. Roku 1909 byl jmenován docentem zemědělské statistiky na České vysoké škole technické v Praze. Ke konci 1. světové války vypracoval konkrétní návrhy, jak by mohla vypadat česká statistická služba, a v září roku 1918 napsal Osnovy zákona o prozatímní organizaci státní statistiky. Byl hlavním autorem prvního československého zákona o státní službě statistické a navazujících dokumentů.

Po vzniku Státního úřadu statistického v roce 1919 se stal jeho prvním předsedou. Zabýval se vývojem české statistiky, který zpracoval v několika statích, dále se zaměřoval na hospodářskou a zemědělskou statistiku, národohospodářství a ústavní právo. Během svého působení přivedl na

úřad několik významných osobností – např. Karla Engliše, Jana Auerhana, Františka Weyra, Josefa Mráze a další.

V roce 1919 rezignoval na funkci předsedy. Když byla v následujícím roce jeho rezignace přijata, odešel na Vysokou školu zemědělskou v Brně, kde až do roku 1935 přednášel statistiku. V roce 1920 byl také jmenován řádným profesorem na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. V letech 1923–1932 působil i na Právnické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě.

SÚS 1920–1929

prof. dr. FRANTIŠEK WEYR

Gymnaziální studium zahájil v rodné Vídni, maturitní zkoušku však již složil v Praze. Následovalo studium na Právnické fakultě UK. Hlavní oblastí Weyrových odborných činností bylo státní právo. V počátečních letech svého odborného působení pracoval ve vídeňské Ústřední statistické komisi a od roku 1909 v Zemském statistickém úřadě království Českého. Zabýval se zejména otázkami kompetence statistiky a některými dalšími obecnými problémy statistické činnosti. V roce 1920 byl jmenován prezidentem Státního úřadu statistického a předsedou Státní rady statistické. Obě tyto funkce zastával až do roku 1929. Byl členem řady domácích i mezinárodních společností, např. Mezinárodního institutu statistického v Haagu, Mezinárodního institutu pro veřejné

právo v Paříži, Mezinárodního institutu pro právní filozofii a sociologii v Paříži, Rumunského institutu pro správní právo, Československé statistické společnosti, Československé akademie věd a umění či Comité International d'Histoire Constitutionnelle v Paříži. Zúčastnil se řady mezinárodních kongresů, zejména statistických a filozofických.

Prof. Weyr se také zajímal o organizaci vysokého školství. Stál u zrodu Masarykovy univerzity v Brně. Roku 1919 byl zvolen prvním děkanem její právnické fakulty a vzápětí jmenován řádným profesorem ústavního práva. V letech 1923–1924 byl rektorem Masarykovy univerzity.

Jako člen ústavního výboru se po roce 1918 podílel na tvorbě nové ústavy Československa a významně se zasloužil o umístění Nej-

vyššího soudu do Brna. Spolupůsobil i při vzniku mnohých dalších zákonů Československé republiky. Byl též členem brněnského městského zastupitelstva a městské rady v letech 1924–1928.

Za německé okupace se přestěhoval do Prahy, kde svou vědeckou činnost vzhledem k podmínkám a zhoršenému zdravotnímu stavu omezil. Po válce se vrátil do Brna a pokračoval v pedagogické práci na právnické fakultě. V roce 1946 zasedal v komisi pro přípravu nové ústavy Československa. Po komunistickém převratu byl akčním výborem donucen zanechat pedagogické činnosti na právnické fakultě.

SÚS 1929–1939

doc. dr. JAN AUERHAN

Po studiu na gymnáziu v Havlíčkově Brodě a po absolvování studia práv na Karlově univerzitě nastoupil v roce 1906 na místo úředníka Zemské statistické kanceláře. V roce 1911 byl jmenován do funkce tajemníka Zemského statistického úřadu království Českého. Od roku 1919 byl zaměstnancem nově vytvořeného Státního statistického úřadu. V roce 1921 se stal ministerským radou, v roce 1926 přednostou odboru a viceprezidentem a v letech 1929–1939 byl prezidentem Státního statistického úřadu.

Od raného mládí se Jan Auerhan zajímal o otázky vystěhovalectví a o československé menšiny v zahraničí, což se stalo jeho celoživotním zájmem. Ještě jako vysokoškolský student zveřejnil v týdeníku Vyšehrad stať o českém vystěhova-

lectví zároveň s návrhem na vytvoření organizace, „*kteřá by tento důležitý sociálně politický jev regulovala*“. V roce 1906 zveřejňuje další již obsáhlejší pozoruhodnou studii o vystěhovalectví, která rozhodla o jeho přijetí do Zemské statistické kanceláře. Tato studie zaujala především dr. Krejčího, který v té době úřad řídil, a dále dr. Engliše (pozdějšího ministra) natolik, že bylo Janu Auerhanovi nabídnuto přijetí do úřadu. Zcela výjimečné, nové a v některých případech i unikátní jsou některé Auerhanovy práce demografické, popřípadě antropogeografické, které publikoval převážně v odborném časopise Státního statistického úřadu. Především je třeba zmínit jeho pět studií o dlouhověkosti, kterou sleduje na našem území od roku 1869, srovnává současné informace za 23 ev-

ropských zemí a problém zkoumá z různých hledisek. Tyto práce přinášejí mnohé nové pohledy a vyvracejí některé dosavadní názory. Příkladem mohou být jeho závěry o vlivu zaměstnanosti na dlouhověkost.

Na počátku okupace byl Auerhan nucen odejít ze SÚS do výslužby. V období heydrichiády byl gestapem zatčen a 9. června 1942 popraven na Kobylišké střelnici v Praze.

SÚS 1945–1961

dr. FRANTIŠEK FAJFR

Po maturitě na gymnáziu v Praze na Malé Straně studoval v letech 1911–1915 na Právnické fakultě a v letech 1915–1920 na Filozofické fakultě UK. Od roku 1922 pracoval ve Státním úřadě statistickém v oblasti finanční statistiky. Od května 1945 až do sloučení statistiky s Lidovou kontrolou v roce 1961, kdy byl odvolán, působil ve funkci prezidenta (později předsedy) SÚS. Ještě před rokem 1948 se snažil zachovat nezávislost statistiky na hospodář-

ské politice a zastával i požadavek politické neutrality. Za éry sovětských poradců hájil vysokou úroveň československé statistiky – především té demografické. Zajímal se i o otázky práva, filozofie, sociologie a o demografickou problematiku. V letech 1957–1963 zastával funkci předsedy Státní populační komise, což byl poradní orgán vlády. Od roku 1963 byl předsedou přípravného výboru Československé demografické komise (společnosti) při ČSAV,

v roce 1964 se stal jejím prvním předsedou a zůstal jím až do své smrti. Už na konci 50. let se zasloužil o založení dodnes vydávaného časopisu Demografie. Na konci 60. let byl předsedou kuratoria pro obnovu Ústavu T. G. Masaryka. O jeho bohaté publikační činnosti svědčí přehled jeho prací včetně drobných zpráv, který obsahuje celkem 547 položek.

ÚÚSKS 1961–1963,
ÚKLKS 1963–1966

PAVOL MAJLING

Narodil se v Banské Bystrici, kde také vystudoval gymnázium. Několik let pracoval ve spořitelně, následně se stal ředitelem Okresní spořitelny a záložny. Za 2. světové války se podílel na odboji a byl účastníkem Slovenského národního povstání. Po 2. světové válce se angažoval především politicky. Podílel se

na koncepci poválečné industrializace Slovenska. Od roku 1954 pracoval jako pověřenec a předseda Slovenského plánovacího úřadu. Byl členem několika vlád Československa.

V letech 1960–1961 byl ministrem bez portfeje, v letech 1961–1963 ministr-předseda Ústředního úřadu státní kon-

troly a statistiky (tedy fakticky předseda Státního statistického úřadu). Tuto funkci pak zastával až do roku 1967 i v následující vládě v Ústřední komisi lidové kontroly a statistiky. Zasedal v předsednictvu Slovenské národní rady. Na konci kariéry působil jako velvyslanec ČSSR v Bulharsku a Řecku.

SSÚ, později FSÚ 1967–1981

Ing. JAN KAZIMOUR, CSc.

Po vysokoškolských studiích pracoval jako účetní. Po válce se zapojil do politického života a v letech 1945–1946 byl poslancem Prozatímního Národního shromáždění. V roce 1946 přešel do Úřadu předsednictva vlády. V ústředním statistickém orgánu pracoval od roku 1955. Po reorganizaci v roce 1961 vedl sekretariát ministra-předsedy Ústřední komise lidové kontroly a statistiky a následně se stal jeho náměstkem.

Po rozdělení statistiky a kontroly v lednu 1967 byl jmenován předsedou samostatného Státního statistického úřadu a v návaznosti na federativní uspořádání státu, předsedou Federálního statistického úřadu.

Na 17. zasedání Statistické komise OSN byl Jan Kazimour zvolen místopředsedou zasedání této komise. Byl aktivním členem Mezinárodního statistického institutu a aktivně působil ve

Stálé komisi RVHP pro statistiku. V letech 1968–1969 byl místopředsedou Konference evropských statistiků a v dalším období 1970–1971 jejím předsedou. Funkci předsedy Federálního statistického úřadu zastával do roku 1981, kdy byl prezidentem republiky odvolán. Ve funkci prosazoval využití výpočetní techniky, registrů a databank a zasloužil se o vytvoření soustavy statistických klasifikací.

FSÚ 1981–1990

Ing. VLADIMÍR MIČKA

Pracoval od roku 1958 na Ministerstvu státní kontroly a po jeho sloučení se Státním úřadem statistickým v roce 1961 na Ústřední komisi lidové kontroly a sta-

tistiky. V roce 1971 byl jmenován generálním ředitelem Státní banky československé a o deset let později se stal předsedou Federálního statistického

úřadu. V této funkci začal působit i v oblasti mezinárodní spolupráce orgánů státní statistiky.

FSÚ 1990–1992

Ing. IVAN ŠUJAN, CSc.

Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě, kde také absolvoval postgraduální studium a získal hodnost kandidáta věd. V prvním desetiletí po opuštění vysoké školy získával praktické ekonomické znalosti v bance jako úvěrový inspektor a ekonom pro zahraniční obchod. Pak již začal směřovat ke svému životnímu tématu, kterým byly makroekonomické analýzy. Pracoval ve Výzkumném ústavu národohospodářském v Bratislavě

a pak ve Výzkumném výpočetním středisku OSN. Od té doby, tedy zhruba od poloviny sedmdesátých let, už byl Ivan Šujan v přímém styku se statistikou. Ve své činnosti se specializoval na ekonometrické modely, a to nejenom na oblast teorie, ale i jejich praktické využití při zpracování analýz a prognóz československé ekonomiky. Do čela FSÚ byl jmenován v roce 1990 a byl jím až do konce roku 1992, kdy se zánikem československé federace

zanikl i FSÚ. Po ukončení činnosti federálního úřadu pracoval až do roku 1998 jako místopředseda ČSÚ. Pak již působil na Slovensku a řadu let ještě s úřadem spolupracoval jako expert. Ivan Šujan je autorem či spoluautorem nepřeberného množství odborných prací a publikací, především na téma makroekonomických analýz. Byl také častým přispěvatelem do časopisu Statistika.

Ing. JIŘÍ ANTOŠ

Dlouhou řadu let pracoval v oblastních statistických orgánech, nejprve jako organizátor okresní statistiky, později jako vedoucí pracovník krajské statistické služby v Českých Budějovicích.

V roce 1969 byl jmenován předsedou nově vytvořeného Českého statistického úřadu. Jeho úsilí se soustředilo především na vybudování ČSÚ tak, aby mohl plnit svoje úkoly státního statistického orgánu v rámci

struktury ústředních statistických orgánů i na postupné rozvinutí jeho informačního působení.

ČSÚ 1969–1987

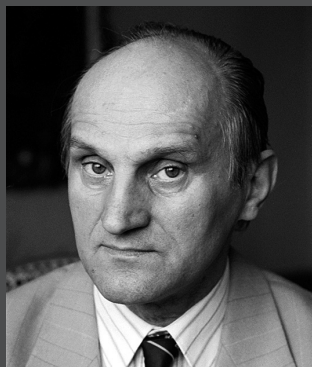
doc. Ing. LADISLAV ŘÍHA, DrSc.

Od roku 1960 pracoval v ústředních orgánech pro plánování a pro vědeckotechnický a investiční rozvoj. Podílel se na přípravě řady významných dokumentů týkajících se hos-

podářského, sociálního a vědeckotechnického rozvoje ČSSR. Po řadu let působil jako člen České statistické rady. Od dubna 1987 byl předsedou Českého statistického úřadu.

Svoje poznatky a zkušenosti soustředil do řady knižních publikací, příspěvků ve sbornících i odborném tisku.

ČSÚ 1987–1990

ČSÚ 1990–1993

doc. Ing. EDUARD SOUČEK, CSc.

Po absolvování oboru statistika na Vysoké škole ekonomické v Praze nastoupil v roce 1959 jako analytik na Městské oddělení Státního úřadu statistického v Praze. Poznal zde všechny činnosti státní statistiky od sběru dat, jejich zpracování a analytické vyhodnocování až po prezentaci pro potřeby konečných uživatelů. Od roku 1964 působil jako pedagog na VŠE v Praze, kde přednášel ekonomickou statistiku a zpočátku také statistiku demografickou. Osmdesátá léta byla v profesním životě Eduarda Součka poznamenána především spoluprací s Výzkumným ústavem sociálně ekonomických informací při Federálním statistickém úřadě. Počátek roku 1990 přinesl zásadní obrat v jeho kariérním růstu: jmenování proděkanem Národohospodář-

ské fakulty VŠE, pověření vedením nové katedry ekonomické statistiky a dekret docenta statistiky.

V květnu 1990 se stal předsedou Českého statistického úřadu. Jeho významným přínosem ve funkci předsedy bylo urychlené vybudování regionální statistiky pro potřeby nově vznikajících územních orgánů veřejné správy.

V roce 1993 odchází z ČSÚ a vrací se na VŠE na katedru statistiky a pravděpodobnosti.

V letech 1998–1999 byl vedoucím katedry matematiky a informatiky na Fakultě sociálně ekonomické Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem.

Poté až do roku 2003 působil v Ústavu matematiky Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice a od roku 2003 jako docent statistiky na Vysoké škole ma-

nažerské informatiky a ekonomiky v Praze.

Je autorem mnoha publikací, skript a jiných učebních textů. Působí jako člen redakční rady časopisu Demografie a více než deset let je členem České statistické rady.

 1990

1993

Ing. EDVARD OUTRATA

Po absolvování Vysoké školy ekonomické v Praze v roce 1959 (fakulty všeobecně ekonomické, směr národohospodářské plánování) nastoupil na téměř dvouletou povinnou vojenskou službu.

V letech 1961–1968 pracoval ve Výzkumném ústavu matematických strojů jako programátor a analytik. Hlavní náplní jeho práce bylo připravovat základní software pro počítače vyvinuté ve VÚMS. Po sovětské invazi v roce 1968 odešel do Kanady, kde během prvního roku pracoval v Digital Methods jako programátor a analytik. V letech 1969–1993 byl zaměstnancem Kanadského federálního statistického úřadu (Statistics Canada, do roku 1972 Dominion Bureau of Statistics), kde postupně vystřídal několik postů.

Nejdříve pracoval jako programátor a analytik, následně jako asistent ředitele, kdy řídil několik desítek zaměstnanců a později zastával funkci ředitele. V roce 1993 odešel z kanadské federální státní služby předčasně do penze a vrátil se do ČR.

V letech 1993–1999 vykonával funkci předsedy Českého statistického úřadu a byl například odpovědný za transformaci české statistické služby a za přípravu jejího vstupu do Evropské unie. Po odstoupení z funkce předsedy ČSÚ kandidoval úspěšně do Senátu Poslanecké sněmovny ČR a v letech 2004–2006 byl místopředsedou Senátu PČR. Tímto ukončil svou pracovní kariéru a odešel do starobního důchodu.

I nadále však zůstává členem České statistické rady, European Statistics Govern-

nance Advisory Board, Evropského hnutí v České republice, International Statistical Institute a členských mezinárodních statistických organizací.

ČSÚ 1993–1999

1993

1999

ČSÚ 1999–2003

doc. Ing. MARIE BOHATÁ, CSc.

Po absolvování oboru ekonometrie na VŠE v Praze se věnovala aplikaci ekonomicko-matematických modelů ve Výzkumném ústavu strojírenské technologie a ekonomiky. Externí aspiranturu v Ekonomickém ústavu Akademie věd ukončila v roce 1980 obhajobou disertační práce z teorie systémů.

Od roku 1984 působila v Ústředním ústavu národohospodářského výzkumu nejprve jako vědecká pracovnice, později jako vedoucí odboru a nakonec zastávala funkci náměstkyně ředitele. Již v roce 1991 se dostala do kontaktu se zahraničními odborníky v oblasti business ethics a začala se této nové disciplíně věnovat. V letech 1993–1999 Marie Bohatá pracovala ve výzkumu v Národohospodářském ústavu Akademie věd ČR, který tehdy začal

úže spolupracovat s CERGE (v dubnu 2004 se stala předsedkyní dozorčí rady Nadace CERGE-EI). Tam se začala hlouběji zabývat studiem etických problémů transformace, ekonomiky a státní správy a stala se ředitelkou Centra pro etiku, které založila. V roce 1998 se habilitovala na Národohospodářské fakultě VŠE v Praze prací v oboru hospodářská etika. V roce 1999 byla jmenována do funkce předsedkyně ČSÚ. Předložila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě. Hlavním záměrem bylo harmonizovat právní předpisy v oblasti státní statistické služby s právem Evropských společenství, zpřesnit obsah státní statistické služby, rozsah povinností subjektů, které státní statistickou službu vykonávají a rozšířit počet statistických registrů, které ČSÚ

vede. Za jejího působení se začala prohlubovat spolupráce ČSÚ s Eurostatem. Po odchodu z čela ČSÚ na začátku roku 2003 se věnovala pedagogické práci v manažerských kurzech a programech MBA i na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze, kde byla jmenovaná prorektorkou.

V letech 2004–2014 byla zastupkyní generálního ředitele Eurostatu s pověřením zastupovat generálního ředitele na vrcholových jednáních, zajišťovat dodržování kvalitativních požadavků Evropské komise v Evropském statistickém systému a implementaci etického kodexu. Jejím hlavním posláním za doby působení v Eurostatu bylo posilování nezávislosti a integrity evropských statistik. Je členkou České statistické rady.

1999

2003

ČSÚ 2003–2010

Ing. JAN FISCHER, CSc.

Vystudoval Národohospodářskou fakultu Vysoké školy ekonomické v Praze, obor statistika a ekonometrie. V roce 1985 uzavřel na Vysoké škole ekonomické studium vědecké aspirantury a získal titul kandidáta věd v oboru ekonomická statistika.

Po vysoké škole nastoupil do Federálního statistického úřadu jako výzkumný pracovník Výzkumného ústavu sociálně ekonomických informací (tehdy součást statistického úřadu) a působil v něm v různých funkcích až do roku 1990, kdy byl jmenován místopředsedou tohoto úřadu. Po vzniku samostatné České republiky byl od roku 1993 místopředsedou Českého statistického úřadu. Od počátku 90. let vedl týmy zpracovávající výsledky parlamentních a komunálních voleb. Na starosti měl i styky

se statistickým úřadem Evropské unie Eurostatem. Na jaře 2001 pracoval v misi Mezinárodního měnového fondu, jejímž úkolem bylo položit základy moderní a nezávislé státní statistické služby ve Východním Timoru. Od března roku 2002 až do svého jmenování předsedou Českého statistického úřadu působil jako vedoucí výzkumných pracovišť Fakulty informatiky a statistiky Vysoké školy ekonomické v Praze. Předsedou Českého statistického úřadu byl jmenován prezidentem republiky 24. dubna 2003, tuto funkci vykonával do roku 2009.

Od 9. dubna 2009 do 13. července 2010 byl předsedou úřednické vlády České republiky. Od září 2010 do listopadu 2012 pracoval Jan Fischer jako viceprezident Evropské banky pro obnovu a roz-

voj v Londýně. Na tento post rezignoval po své registraci jako oficiální kandidát na prezidenta České republiky. V červenci roku 2013 byl jmenován 1. místopředsedou a ministrem financí úřednické vlády v čele s premiérem Jiřím Rusnokem. Tuto funkci zastával do konce ledna roku 2014. Nadále zůstává členem České statistické rady.

ČSÚ od 2010

prof. Ing. IVA RITSCHELOVÁ, CSc.

Po vysokoškolských studiích na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci působila krátce v Sociálně ekonomickém ústavu ČSAV. V letech 1989–1992 pracovala na pozici vědeckého a výzkumného pracovníka Ústavu pro životní prostředí. V roce 1993 ukončila aspiranturu na Vysoké škole ekonomické v Praze, kde se o sedm let později také habilitovala. V roce 2012 byla jmenována profesorkou v oboru podniková ekonomika a management. Do ČSÚ nastoupila poprvé v roce 1993 na pozici vedoucí odboru statistiky životního prostředí v divizi Ústí nad Labem. Podílela se na tvorbě a rozvoji systému environmentálního a ekonomického účetnictví v ČR, na rozvoji národního statistického systému v oblasti životního prostředí i v rámci dalších národních a me-

zinárodních projektů. Aktivně se účastnila tvorby periodických statistických publikací spojených s problematikou životního prostředí. Po pěti letech v ČSÚ odešla do Říma, kde v letech 1998–2001 působila ve statistické divizi Organizace pro výživu a zemědělství při OSN (FAO UN) jako regionální úředník pro Evropu, země bývalého SSSR, Čínu a Mongolsko. Zúčastnila se mise OSN Hodnocení environmentálních dopadů krize v Kosovu v Albánii. V pozici konzultanta FAO UN se v rámci programu potravinové bezpečnosti pro země Společenství nezávislých států podílela na misích OSN v Arménii, Gruzii, Ázerbájdžánu a Kyrgyzstánu. V roce 2001 se stala prorektorkou pro vědu a zahraniční vztahy Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad La-

bem. Tuto funkci zastávala až do roku 2007, kdy byla akademickým senátem univerzity zvolena a následně prezidentem ČR jmenována rektorkou této univerzity. Na konci července 2010 byla prezidentem republiky jmenována předsedkyní Českého statistického úřadu s účinností od 1. září 2010. Iva Ritschelová je členkou řady poradních orgánů ministerstev, vědeckých, uměleckých a oborových univerzit a vysokých škol v ČR a členkou řady mezinárodních odborných fór. Je autorkou více než dvaceti domácích a zahraničních monografií, několika desítek vědeckých a odborných článků, učebních textů a výzkumných studií.